

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DE FRIE DANSKE

No. 3.

JULENUMMER. 1943

3. Aarg

Danmark ved Aarsskiftet 1943-1944

AABENT BREV TIL

DEN ØVERSTBEFALENDE FOR DE TYSKE TROPPER I DANMARK.

Efter at danske-Frihedskæmpere er blevet dømt til Døden ved tysk Krigsret, og Dømmene er blevet fuldbyrdede, ønsker vi at gøre opmærksom paa de Følger, som Fortsættelsen af en saadan Politik vil faa for Udviklingen af Forholdet mellem Danmark og Besættelsesmagten.

I sin Udtalelse til den danske Offentlighed gav det tyske Krigs Befuldmægtigede, Dr. Best, Udtryk for sin Forvisning om, at Dødsdommene havde gjort et "dybt Indtryk paa den danske Befolkning", - og heri har Dr. Best Ret, kun tager han afgørende Fejl ved Hensyn til den Reaktion, som vil følge paa dette Indtryk. Den tyske Krigsmagts Anvendelse af "den yderste Skarphed og Konsekvens i Afværgelsen af Angreb" skræmmer os ikke.

Overalt i de besatte Lande har Udviklingen været den samme, og Danmark vil ikke danne en Undtagelse: Jo stærkere Pres Fjenden øver mod det undertrykte Folk, jo mere haardt bliver Modtrykket. Erfaringer fra de mange europæiske Stater, hvor Tyskerne under denne Krig har gjort sig til Herrer, burde have lært den dette!

Vi, der kæmper for vort Lands Befrielse, kan man ikke ved nogen Form for Trusel eller Vold tvinge til Passivitet overfor Fjenden, - vi vil derfor ikke paa det nuværende Tidspunkt undlade at gøre de tyske Troppers Øverstbefalende bekendt med de danske Frihedskæmperes urokkelige Beslutning om at skarpe vore Kampmidler i samme Forhold, som man fra tysk Side skærper sine.

Vort Svar paa Tyskernes Forkyndelse af den skaanselsløse Kamp er: Skaanselsløs Kamp.

Danmarks Frihedsraad.
December 1943.

KØBENHAVNS POLITI BEDER OS
HENSTILLE TIL D'HERRER SA-
BOTØRER, AT POLITIETS JULE-
FRED SIKRES!

10 Revolvermand trænger ind
paa et tysk Kontor.

For nogle Dage siden trængte en halv Snos Revolvermand ind i en Lejlighed paa tredje Salen i Ejendommen, Dredgade 58, hvor den tyske Marine har Dienststælle. Det faatallige Kontorpersonale blev overmandet og bundet, hvorefter de blev ført ud, Mændene gennemrodede Kontorerne, men midt i det hele blev de afbrudt af det danske Politie. En af Ejendommens Deboere havde set dem komme og alarmeret Politiet i St. Kongensgade. Da Politiet løb op ad Trapperne, blev de mødt af Sabotørernes Vagter, der skød mod dem, og i de følgende Minutter kom det til en veritabel Ildkamp, hvor der blev vekslet op mod 100 Skud. Det lykkedes samtlige Sabotører at undslippe - og tilsyneladende har den hidsige Ildkamp ikke krævet Ofre!!!

Bedre Held næste Gang!

Nogle Patrioter forespøgte Lørdag den 18 December at likvidere Redaktionen sluttet den 19/12.

en af de farligste Stikere, den 44-årige fhv. Kriminalbetjent Max Pelving. Han blev saaret i Lysken og fik et Skud igennem Armen og et Strojfskud i Skulderen. Saarene er desværre ikke af dødelig Karakter, saa vi haaber, at Patrioterne faar bedre Held næste Gang. Den saarede Stikker blev kørt til Kommunehospitalet, men her hentede Tyskerne ham 1½ Time efter og førte ham til tysk Hospital. Pelving var i 1939 Hovedpersonen i den meget omtalte Pelving-Pontoppidan-Affære. Mens han var Betjent i Politiets Fremmedafdeling havde han givet Oplysninger om ca. 50 tyske Emigranters Forhold videre til Frits Clausens Parti. Han blev smidt ud af Politiet og Landsretten idømte ham 6 Mdrs. Fængsel. Han gik derefter i tysk Stikker-Tjeneste her i Landet.

Krigsforbryderen Seyss-Inquart fra p.t. Holland har i nogle Dage været paa Besøg i København. Han er blevet set paa nogle af vore store Kunstsamlinger. Efter at han har tæmt de store hollandske Malerisamlinger kommer Turen nu sikkert til de danske Samlinger. Pas paa de Tyveknægte!!!

Ingen Forbindelse med "De frie Danske" Det har de sagt, men det passer ikke

VORE FORSIDER

I Anledning af den smigrende Omtale og den ivrige Diskussion, som "De frie Danske"s Forsider har givet Anledning til, skal vi som Svar paa flere Forespørgsler, oplyse, at vore Forsider (og det baade hvad angaar Ide, Tegning, Cliche og Bogtryk) selvfølgelig bliver lavet her i Landet, som alt andet vedrørende "De frie Danske!"

Vi benytter Lejligheden til at oplyse, at nærværende Nummer trykkes i det største Antal Eksemplarer, som Bladet nogensinde er kommet i, og at man roligt kan regne med, at vort Julenummer vil blive læst af ca. 1/2 Million Mennesker. Men vi er ganske ufarlige!! Det har Radicavisens tyske Kommentator lige selv sagt - og saa skal det jo nok passe!!.

Vi offentliggør Numrene
paa det tyske Sikkerheds-
politis Automobiles.

K. 27629 - 27638 - 27657
27699 - 27716 - 27728 -
32004 - 32012 - 32205 -
32211 - 32317 - 32384 -
33677 - 33680 - 33843 -
33879 - 33961 - 33993 -
34835 - 34871 - 34928 -
34984 - 35029 - 35044 -
35110 - 35163 - 35653 -
35774 - 35936 - 35947 -

Nye Fængslinger.

Gestapo har i den sidste Uge bl.a. arresteret Stats. aut. Revisor H. C. Steen Hansen og Ingeniør Erling Foss. De sigtes efter sigende for Uddeling af illegale Skrifter etc. Forfatteren Harald H. Lund sidder ogsaa arresteret.

Vi har nok af
Skrivemaskiner!

De tre revolverbevæbnede Mand, der for nylig trængte ind paa Frederiksberg og stjal tre Skrivemaskiner har

ALDRIG RÆD FOR MØRKETS MAGT

En Juleprædiken af
Pastor Poul Borchenius, Randers.

Før Pastor Borchenius sammen med sin Familie forlod Danmark for et midlertidigt Ophold i Sverige, skrev han paa vor Opfordring denne Juleprædiken til "De Frie Danske".

Før nogle Uger siden stod jeg en mørk Aften ved en aaben Grav. Tyskerne havde beordret, at Begravelsen skulde finde Sted med det samme og uden offentlig Deltagelse, ellers vilde Liget ikke blive udleveret. Kisten rummede nemlig Støvet af en Danmarks skjulte Hær, som samme Dag var faldet i Kampen. Han var blevet grebet i sit Hjem, men ene og ubenudt var han gaaet mod de to tyske Soldater, som bevogtede ham, og var blevet skudt. Men aldrig har jeg hørt "Altid frejdig naar du gaar" blive sunget som over den Grav. Der er saa mange af vore Sange, som i disse sidste Aar har faaet en ny Klang. Før var de blot Ord, men nu gemmer de Oplevelser i sig. "Kamp for alt, hvad du har kært, og om saa det gælder", - ikke sandt, nu ved vi mere om, hvad det indeholder, end da vi i fredelige og idylliske Tider nynnede den Strofe.

Et Par Dage efter var Graven skjult under rød-hvide Blomster. Alle i Byen vilde være med til at snykke hans sidste Hvilested. Men en af Krænsene bar som Inskription en anden Linie af den samme Sang: "Aldrig ræd for Mørkets Magt", og jeg synes, at de Ord fortjener at staa som Overskrift over baade den ene Mands Død og over hele det Danmark, som under Jorden fører den ulige

Kamp videre frem mod den Sejr, som sikkert skal komme, forhaabentlig inden Julekløkkerne næste Gang ringer ud over Danmarks Land.

Hvordan næsten holde Jul i Aar milt i den bitre Kamp? Taler Julen ikke om Fred paa Jord, og er Kristendommen ikke Fredens Evangelium? Hvordan forlige den med de haarde Tider og den Kamp, vi er tvunget ud i? Jeg tænker paa de Hjem, hvis unge Sønner døde foran de tyske Besæpibere, og hvis Lig ikke engang fik Lov at hvile i deres Hjemby's Jord, men blev ført bort til en eller anden tysk Gravplads. Og

paa de mange Hjem, hvor en Fader eller Søn, ja i visse Tilfælde en Mor sidder i tysk Arrest og gaar en usikker Fremtid i Møde. Og paa al den Uvished, der tyndslider Nerverne, -hvem bliver den næste? Naar man har levet i en By, der i særlig Grad havde det tyske Sogelys over sig, ved man, hvad det betyder. For slæt ikke at tale om alle de mange, der blev jaget fra Hus og Hjem og maatte lade alt bag sig for blot at redde Frihed og Liv og nu venter i et andet Land.

Men det er en stor og farlig Misforstaaelse at tro, at Kristendommen er en stille og idyllisk Religion. Det er helt rigtigt, at Kristendommen, virkelig Kristendommen altsaa som ikke blot er fromme Talmaader og hyggelige Sammenkomster af den sædvanlige Klike, giver Fred. Før Guds Fred i et kæmpende Hjerte er en kostelig Realitet. Men den Fred vindes kun gennem Kamp. "Hvo kender Freden og har ikke stridt, hvo er den frelste, som intet har lidt", synger Grundtvig.

Og opfatter man kun Julen som idyllisk Stemnings Kling-Klang, ved man meget lidt om, hvad Jul i Virkeligheden er. I Jule-salmen "Her kommer Jesus dine smaa" har Brorson, der jo netop blandt de danske Salmedigtere i særlig Grad blev Julens Lovpriser, et Vers, som mærkelig nok er udeladt i Salmebogen, men som fortjener at komme med, naar Julen i Aar skal synges ind: "Al Verden stod i Satans Pagt, da brød

vor Jesus frem med Magt og rev os ud med blodig Haand af alle vore Fjenders Baand".

Der har vi den sande Baggrund for Julens Evangelium. Julen var et Led i Guds Frelses Strategi. Han vilde frelse en falden Slægt. Men som altid saa han grumme realistisk paa Tingene, og vidste, baade hvad vi skulde frelles fra, og hvad denne Frelse vilde koste. Det maatte blive en blodig Haand, der rev os fri.

Og det samme realistiske Blik har hans Kirke. Den ved, hvor Fjenden staar. Og til Fjenden, som Verden trænger til (fortsættes S.4)

Til min Ven Sabotøren.

Tilgnet John.

Europas Morgentime rykker nær, den kolde Vind en Solopgang bebuder, som skal erstatte dette bløge Skar med Varme og med Sol paa vore Ruder.

Vi kender paa os selv den lange Nat, hvor haarde Skridt gav Genlyd i vor Celle, hvor Mønt for Mønt vi brugte T almods Skat til Mad og Vin og Klang af Narrens Bjalde.

Vi hørte adspredt paa og sov kun lidt. Men henaad Morgén blev der Storm i Lejren, da du min unge Ven, med Hjertet hedt, slog Djæven ud, som skilte os fra Sejren.

Da faldt det første Skar af Dagning hvidt paa Marken, som laa dugvåad om Barakken. Vi strømmed ud og gik med sagte Skridt: Der laa du, livløs, med et Skud i Nakken!

Vi standsed brat, med Haand mod Løben, Ven, som den, hvem Livets Uret overmander, og følte over dig en Stund igen den Smerte, som velsigner og Forbander!

Og sker det, at den nye Dag gaar ind med Hav og Land i lys for vore Blikke, med Friheds Himmel over aabne Sind, vi husker, unge Ven, du saa den ikke!

Frikorpsmand, hvoraf flere har været straffet før, er Gerningsmandene til den senere Tids Gangster-Kup. --- Det danske Politis store Kup.

Det er lykkedes det danske Politi at afsløre Gerningsmandene til en Del af den senere Tids opsigtsvækkende Røverier, og det vil sikkert ikke forbyde vore Læsere at erfare, at Gerningsmandene er identiske med en Bande Frikorps-Folk, der nu er tilknyttet det tyske S.S. i Jernbanegade i København. Før Banditterne blev udleveret til Gestapo har de overfor det danske Politi tilstaaet at have forøvet Røveriet mod Pensionatsvarten i Colbjørnsensgade 7, mod Kunsthandler Arne Meyer, Damstien 3, mod Taxachaufføren ved Damhussøen og et - ikke hidtil i Dagspressen omtalt - Røveri hos Grosserer A.P. Müller, Rosenørns Alle 10, hvor 2-3 Røvere med Revolvere trængte ind i Lejligheden midt paa Dagen og stjal et kontant Pengebeløb. Flere af de anholdte har tidligere været straffet for forskellige Forbrydelser. Det vil vides, at Gestapo ogsaa skal have foretaget nogle Anholdelser i Sagen blandt S.S.'erne i Percil-Huset.

Vi husker, hvorledes Hr. Krenchel i et Par af sine Radioforedrag har svalget i disse Gangster-Kup, og glæder os til at høre Manden fortælle, at Gerningsmandene var at finde blandt hans egne Kampfæller! Vor lille Meddelelse andet Steds i Bladet om, at Ledere af Schalburgkorpsets Asserbolejr har vist sig at være en efterlyst Person, der er bort-gaaet fra Sundholm, vil sikkert ogsaa gøre svært Lykke i Radion.

EN JULEPRADIKEN.

(fortsat fra Side 3)

Frelse fra, hører i disse Aar mere end nogensinde den antikristelige Bevægelse, som den tyske Nazisme er. Man har ikke forstaaet Nazismen ret, før man er klar over, at den er ikke blot en politisk eller social Bevægelse, men den er slet og ret en ny Religion, som gør Krav paa at eje Mennesket baade til Aand, Sjel og Legeme; at der er meget i den, som er ondt, løgnagtigt, brutalt, ja sadistisk kan sely blinde efterhaanden se, men at den i sit inderste Væsen er antikristen, - se, det er Sandheden om den. Den forholder sig til Kristendom som Ild til Vand, hvor den ene lever, dør den anden. Det har mange set og sagt aabent trods alt, hvad det kostede at sige det. Men det skal siges: Igen og igen, saa hele Guds Kirke forstaar, at her gaar en af Guds Veje. Og derfor er Nazismen dødsdømt som alt, hvad der stod Guds Vilje imod.

Mærkeligt er det at se, hvordan visse Ting i Historien gentager sig. I de første kristne Aarhundreder stod den unge Kirke i den ulige Kamp mod det romerske Kejserdømme. Det havde noget af det samme i sig, at det vilde hidske over Mennesket helt, ikke blot Menneskene, Lege-mer, men ogsaa deres skjulte Liv. Dette Krav fandt sit Symbol i Kejsertyrkelsen. Kampen var ulige, den pensrede Marti mod en usynlig Tro, men som altid sejrede det usynlige over den brutale Virkelighed. Kejserdømmet faldt, fordi det raadnede op indefra, og det var Kirken, der tog den ledige Plads. Det romerske Kejserdømme er en fjern Ting, men Kirken er en levende Virkelighed, et gammelt Træ, som i hvert Slægtled siden har baaret grønne Årud. For saa lange Mennesker tror saa helt paa Gud, at de er rede til at give Livet for deres Tro, vil ingen Magt paa Jorden kunne øveryinde den. Den blev til i Kamp, og den lever gennem Kamp. Men det er den Kamp, der bliver Striden for Ilden. Og derfor kan vi holde Jul ogsaa i Aar,

NY DØDSDOM OVER DANSKER.

Ved den tyske Krigsret i København er der for nogle Dage siden blevet afsagt en ny Dødsdom over en dansk Statsborger. Det er en yngre Mand fra Næstved ved Navn Axel Petersen, der var sigtet for Sabotage og Spionage. Ved Anholdelsen blev han fundet i Besiddelse af et Generalstabskort med Indtægninger af tyske Stillinger her i Danmark. Endvidere påstod Tyskerne, at han havde kastet Bomber efter tyske militære Objekter. Der forhandles mellem danske og tyske Myndigheder om at faa ham benhædet, fordi han i sin Tid blev taget af dansk Politi.

i et af de mørkeste og bitreste Aar, Europa gennem lange Historie har oplevet. Og aldrig har vel Danmark gennem tusinde Aar set hen til Julens Lys med Længsel som nu. Men da skal vi ogsaa i den tunge Nød høre Juleklokkerne ringe om det usynliges Magt i Aar, ringe Fred gennem Strid og Fremtid ud af Sammenbrudet. "Thi end lever den Gamle af Dage". Og da løfter vi Hovedet og giver os Julens Korde i Vold. Da kan vi gaa frem med nyt Mod og slynge det til alle de vegede modfaldne og de halvede udfordrende Tone, der ogsaa forjætter en ny Fremtid for det Danmark, der vovede at tage Kampen

op: "Aldrig rød for Mørkets Magt"!

Tyskerne tvangsindlægger Artikler i
----- Dagspressen -----

Tyskerne er stadig meget utilfredse med den danske Presses Indstilling overfor Tidens forskellige Problemer. Den tyske Pressechef har saaledes for nylig luftet Spørgsmaalet om tyskorienterede Ledere i Bladene, men dette blev afvist af Chefredaktørerne. Derefter fremsatte Tyskerne et Krav, at Bladene hver 8-10 Dag skulde optage en tyskorienteret Artikel. Dette Krav bøjede man sig for, da Bladene fik Lov til at indlæde disse tvangsindlagte Artikler med "Man har bedt os optage følgende" eller "Ritzau Bureau meddeler". Det har, som man vil vide, allerede været et Par Artikler fremme af denne Art, men de tyske Propagandasprojt springes selvfølgelig over af alle danske Avislæsere. Artiklerne skrives bl.a. af Nazisterne Ejnar Vaaben, Axel Høyer og tidligere L.S.-Redaktør, Hr. Jordan.

DEN BEDSTE JULEGAVE: DE FRIE DANSKER

NAZISMENS UDRYDELSE AF EUROPAS INTELLIGENS.

Deportationen af de norske Studenter har ogsaa vakt en voldsom Forbitrelse i den danske akademiske Verden.

Protester fra Universiteterne og Studenterforeningen - Et Varsko til Studenterne idag.

Som et Led i Myrdningen af Europa blev den 30. November Universitetet og de højere Lærestalter i Oslo omringet af Wehrmacht, norsk Politik og S.S. og Studenterne blev arresteret. Arrestationen gjaldt de Studenter, der ikke var "loyale og venligtsindede overfor Regimet" - de enkelte Quisling-Studenter gik fri og endvidere fik de kvindelige Studenter Lov af rejse hjem. Af Oslo ca. 3000 Studenter fik man fat paa 12-1500, der blev ført til en Lejr udenfor Oslo og "sorteret". For senere at blive sendt til Koncentrationslejr i Tyskland. Den tyske Politigeneral i Norge forklarede i en "Straffetale", at de ikke skulde behandles som almindelige politiske Fanger, men derimod særdeles godt i særlige Lejre osv. Den Udtalelse, der kan tages som Udtryk for en ond Samvittighed. Ribbentrop udtalte sig da ogsaa mere direkte i sit Svar paa den svenske Demarche, hvor han betegnede de norske Studenter som Brandstiftere og Sabotører, som dog almindeligvis ikke behandles særligt hensynsfuldt af Tyskerne.

Arrestationerne rejste en Storm af Harm og Forargelse over hele den civiliserede Verden og de Lande, der har haft Mæltighed for det, har protesteret i noget stærke vendinger. Ogsaa fra den danske akademiske Verden har der lydt energiske Protester. Fra Københavns og Aarhus Universitet er der udgaaet følgende Protestskrivelse, som er underskrevet af Rektor, Professor Dr. theol. Nørregaard og Rektor, Prof. Dr. theol. Mønck:

Efterretningen om Arrestationen af talrige Universitetslærere og Studenter og Lukningen af Oslo Universitet har fyldt Studenter og Lærere ved de to danske Universiteter med Sorg og Harm, fordi et Søsteruniversitet, der staar os saare nær, er blevet ramt. Fordi norske Kollleger og Kammerater er blevet behandlet paa en Maade, der er et Brud paa Folketretten og strædet mod den for nordisk Livslyn grundlaggende Friheds- og Menneskeopfattelse. Det skete kan ikke undgaa at faa skabningsvænge Følger. Skulde man skride til kollektivt at føre norske Studenter eller Universitetslærere i Internering bort fra deres Hjemland, vil dette for lange Tider vanskeliggøre, ja, maaske umuliggøre de danske Forbindelser med tyske Universiteter.

Københavns og Aarhus Universiteter,

Den 3. December 1943.

I Studenterforeningen i København udtalte leden de Senior, Professor Niels Nielsen følgende, der blev påhørt staaende:

Studenter!

For tredje Gang i Løbet af et Fjerdingaar staar jeg foran Jer under et Pres af skabningsvænge Begivenheder. Første Gang den 29. August paa Gerlev, anden Gang den 2. Oktober i denne Sal og nu igen i Aften.

Jeg kan ikke lade være med i nogle faa Ord at omtale de sidste Dages Handlinger. Arrestationen af vore norske Kammerater, Studenter og Professorer, kendes af os som noget personligt. Ikke som en Skæbne, som en Smerte og Harm over den Ulykke, der har ramt ikke blot de fangne Mænd, men deres Pærgrende og al-

Yderligere tre Danske skudt!

Tyskerne paastaar, under Flugtforsøg - men det er Usandhed!

Den 4. December er yderligere 3 Danske blevet skudt, nemlig Kommune-lærer Axel Ejler Anderson, Odense, stud. polit. Niels Nielsen og Arbejdsmand Arne Egon Hansen. De var sigtet for Sabotage. Tyskerne paastaar, at de er blevet skudt under et "Flugtforsøg" fra Dagmarhus, med Retsmedicinsk Institut, der fik Lægene udleveret, har konstateret, at de alle tre er døde af et Skud i Mikkelvivlen, hvilket helt onstøder den tyske Forklaring. Saaledes myrder Nazisterne værgeløse Mennesker. Deres Grusomhed og Barbari kendes igen Grenser. Enhver udlig Dansker har nu kun eet at gøre: Være med i Kampen mod Undertrykkerne, være med til at hæve sine mishandlede og myrdede Landsmænd.

Le dem, der holder af dem: Fædre og Mødre, Eustruer og unge Elskede, Børn og Vener. Og selv om vi ved, at Krigens Lov er ubønhørlig hård, saa må vi føle dette som en Uret og som en Vold mod eet af de ædleste Led i den nordiske Kultur.

Jeg ved, at mange danske Studenter, gamle og unge, som ikke kan være her i Aften, er enige med mig i dette Synspunkt, og jeg er bekendt med, at vore Kammerater i Aarhus Studenterforening slutter sig til de Ord, jeg her har sagt. Både I og jeg må imidlertid gøre Dagens Gerning, og det vil vi ogsaa gøre i Aften, men vi vil standse et Øjeblik og tænke paa vore norske Kammerater.

Jeg foreslaar, at vi hilser dem ved at sige første Vers af "Ja, vi elsker dette Landet".

Et Varsko.

Snarere end en Straffeanstaltning bør man betragte denne nye Deportation, der allerede er påbegyndt, som et Led i den planmæssige Udryddelse af Europas Intelligens, saa den kan komme ned paa et Niveau, der kan gøttere nazistisk Verdensanskuelse, tysk Røverskab, tysk Aand og tyske Polser. Der er intet, Hitler foragter og Himmler frygter mere end Intelligensen - Nazisterne bryder sig ikke om Mennesker, der er i Stand til at tænke selv, kritiserer Regeringens Dispositioner og maaske tilmed synes, at andre Folk kan være ligesaa gode som det tyske. Derfor hader Nazisterne de kristne og de intellektuelle, der da ogsaa i alle Lande har været de fasteste Modstandscentre mod det tyske Volds

(fortsættes næste Side)

Jagten paa Intelligensen.

(fortsat fra Side 5)

evangelium. Naar man da betragter disse Arrestationer af norske Studenter i den større Sammenhang, den totale L kvidering af den europæiske Intelligens, er det paa Tide at raabe et Varsko til de danske Studenter. Ganske vist har Dr. Best erklæret, at en lignende Generalaktion ikke vil finde Sted i Danmark, hvor Studenterne kun vil blive arresteret og dømt efter den enkeltes Forseelse, men der er jo det ved tyske Løfter, at de er tyske, og man maa indrette sig derefter. Der er ingen som helst Grund til at antage, at det samme ikke skulde gentage sig hernede, talrige Studenter er arresteret, 5-6 allerede skult og Paaskud vil det næppe falde de selvante Tyskere svart at finde paa Studenterne i vort Land vil ikke begaa den utilgivnlige Dumhed at stole paa et tysk L fte, men i Tide indrette sig saaledes, at det tyske Slag, der vil komme, falder i Luften - og den danske akademiske Ungdom vil allerede nu træffe Forholdsregler til at fortsætte Modstanden under Jorden.

NIC. BLÆDEL IN MEMORIAM

Gennem Dagspressen har Offentligheden erfaret Nicolai Bl dels Død. I forsigtige Vendinger har den censurerede Presse antydnet hans udenrigspolitiske Begavelse.

F r den frie Presses Folk er det en  resseg af fattig Evne at give Udtryk for de Følelser der frekaldtes hos Tusinder af vore Landsmænd ved Budskebet om denne Mands D d. Lad os idag fremhæve hans store Indsats i Tiden mellem Hitlers Magtovertagelse i 1933 og den 9. April 1940.

Vaerdien af Bl dels Arbejde i denne Periode kan næppe overvurderes. F r nogen anden herhjemme gennemskede han Nazismens Vesen, og fremhævede i utallige Artikler og Radioforedrag hvilken dødelig Far  den var for Verdensfreden og den vesterlandske Kultur. Hele hans Virksomhed i de Aar gik i Virkeligheden ud paa at aabne det danske Folks  jne. I Skrift og i Tale blev den tyske Politik afsløret, dens M dler og dens M al. Men Nic. Blædel var ikke blot en Journalist af international Format, han var til-

lige en stor Patriot. Deraf udsprang hans aldrig forstummede Krav til Rådets ansvarlige Mænd om i Tide at træffe de Forberedelser, vore Muligheder tillod os, et Krav han ikke på noget Tidspunkt fraveg. Hverken hans Forstand eller hans Følelse tillod ham nogen Akkord med Nazismen. I dyrekøbt Erfaring om hans Tankegangs Rigtighed vil hans Landsmænd minde ham i Taknemmelighed og søge at følge hans Eksempel.

NAAR DE HAR L ST "DE FRIE DANSKE" S A GIV BLADET OMGAAENDE VIDERE! DET ER IKKE FORBUDT AT VERE I BESIDELSE AF ET ENKELT NUMMER AF BLADET :DET ER DERIMOD STRENGT FORBUDT AT BRENDE

V E T D U, D A N S K E B R O R -

En Hilsen og en Appel til det danske Folk fra Redaktøren af et af de frie Blade i Norge.

Vet du, danske bror, at mellem 20 og 30.000 kjekke unge norske gutter er drevet til Nord-Norge som slaver for den tyske arme?

De blev på for ret utskrevet til arbejdstjeneste. I seks måneder skulde de slave for tyskerne. Som Tyr blev de fraktet nordover, og en hard og brutal behandling har de f tt.

Nu er de seks måneder g tt.

De har fått sin slavetjeneste forlenged med nye seks måneder!

Vi nordmenn kan desverre -desverre- ikke hjelpe dem endnu. Vi kan ikke en gang skaffe dem avläsning ved   sende nordover nye kontingenter, for så vil tyskerne beholde dem alle i sine slavelejre.

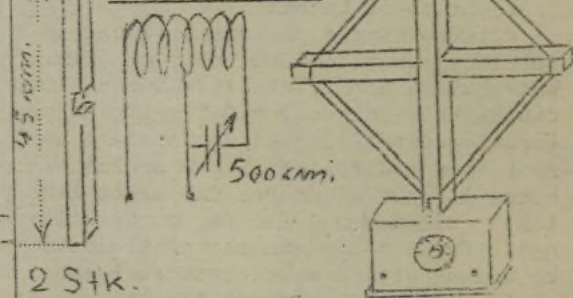
T nk på disse gutter, som vi kun kan gi det rad idag   holde ut en stund til. Holde ut til landet er befriid.

Men det haster med   befri dem. De er utslitt både fysisk og legemlig.

Hjelp oss, du danske bror!

Bryt broen til Norge av for de tyske Tropper.

helt uretfærdigt, at Bladet af mange er blevet ond bt til "Unationaltidende".!!

Fiks Julegave -!

Tyskerne har som bekendt forbudt Salg af   populære Rammeantenner, der sætter Lytterne i Stand til at høre England uden Støj. Men lav dem saa selv! Rammen bevikles med 48 Vindinger tynd Enalietraad. Vindingerne lægges samme Vej. Halvdelen afstemmes med en 500 cm. Kondensator, der kan indbygges i en Kasse, som samtidig er Fod for Rammen. De t Ledninger fra Rammen føres til Apparatets Jord- og Antenneb sninger - efter at Jord og Antenne Tilledningerne først er fjernet. En saadan Rammeantenne er til lange Bølger.

forstummede Krav til Rådets ansvarlige Mænd om i Tide at træffe de Forberedelser, vore Muligheder tillod os, et Krav han ikke på noget Tidspunkt fraveg. Hverken hans Forstand eller hans Følelse tillod ham nogen Akkord med Nazismen. I dyrekøbt Erfaring om hans Tankegangs Rigtighed vil hans Landsmænd minde ham i Taknemmelighed og søge at følge hans Eksempel.

PINLIG AFFÆRE INDENFOR KØBENHAVNS POLITI:

En Venlighed fra svensk Politis Side misbruges af Politinspektør Glud og Politikommissær

Odmær til Forsøg paa et Bagholdsangreb mod den danske Frihedsfront,

I Forstaaelse med Tyskerne blev to Overbetjente sendt "illegalt" til Malmø for at gøre Stikkertjeneste for det danske Polit.

Generheden blev dog opdaget - og d'herre fik omgaaende Returbilletten.

Paa et Tidspunkt, hvor de danske Frihedskæmpere daglig sætter Livet i Vove under Kampen paa Hjemmefronten, har nogle énsige "danske" Politiebedsmand - i Forstaaelse med Tyskerne - forsøgt et nedrigt Bagholdsangreb mod den danske Frihedsfront. Det genene Anslag mislykkedes takket være et raskt Initiativ fra anden Side, men de ansvarlige i denne Sag vil komme til at staa til Regnskab for deres Gerninger, naar Tyskerne er ude af Landet. Den danske Frihedsfront har allerede gennem den frie Presse stemplet denne udanske Gerning, som fortjent.

Sagens Forhistorie er følgende:

For nogen Tid siden vendte Departementschef Eivind Larsen hjem fra Sverige efter at have forhandlet med de svenske Politimyndigheder, som han havde foreslaaet først en fuldstændig Udveksling af Oplysninger om illegalt Arbejde mellem danske og svenske Myndigheder, og da dette blev afslaaet, subsidiært Udveksling af Oplysninger om kommunistisk illegalt Arbejde, hvilket Svenskerne heller ikke vilde gaa med til, idet der blev henvist til Tyskernes Tilstedeværelse i Danmark.

Paa Hjemrejsen gjorde Eivind Larsen et kortere Ophold i Malmø - i Haab om at rette lidt paa Fiaskoen - og de elskverdige svenske Politimyndigheder erklærede sig interesseret i at modtage endnu to danske Politifolk, som skulde deltage i det begyndende Samarbejde mellem svensk og (til Sverige flygtet) dansk Polit, saa meget mere, som man fra svensk Side ventede en forøget Flygtningestrøm i Tilfælde af tysk Tvangsudskrivning af dansk Arbejds-kraft.

Hvad Svenskerne imidlertid ikke vilde fremskaffe af illegalt Materiale til det danske Polit (og dermed til Tyskerne!), skulde det danske Polit nok vide at skaffe sig selv, og Herrer Departementschef Eivind Larsen, Vicepolitinspektør Glud og Politikommissær Odmær besluttede derefter, at sende den i alle nationale Kredse berygtede Overbetjent Hugo Andersen og hans ligesindede Kolløge C.Th. Dyrsted til Malmø. Selve Afsendelsen skulde foregaa i største Hemmelighedsfuldhed. Hele Rejsen skulde fingeres som illegal - og nogle Dage før Oversendelsen havde Politikommissær Odmær været paa "Dagmarhus" og der opnaaet Sanktion til Førendelsen!!!-saaledes, at den tyske Vagt ved Førgen i Forvejen var instrueret om "Numret".

Hugo Andersen og C.Th. Dyrsted skulde til Malmø som saakaldte "Flygtninge" for at blive indrulleret i det Korps af reelle flygtede danske Politimand, som i Sverige bistaar de svenske Myndigheder med Kontrollen af danske Flygtninge. Under Afhøringerne var det saa Meningen, at Andersen og Dyrsted skulde lokke saa meget som muligt ud af deres flygtede Landsmand med deres Tilknnytning til det illegale Arbejde i Danmark - og navnlig om de Kredse, der stod bag den hjemme - for derefter at sende hele Materialet til d'Herrer Glud og Odmær - som saa atter vilde være i Stand til at møde med "Resultater" hos Tyskerne. Det hele var et Muldvarpearbejde af aller gemeenste Art -

Som allerede nævnt blev de to Overbetjentes

Rejse til Malmø en Kamp-Fiasko for Fla-nens Ophavsmand, idet de danske Kredse i Malmø meget hurtigt fik gjort de svenske Myndigheder opmærksom paa, hvad det var for Fyre, der var ankommet, og det er vist ikke for meget at sige, at Landsfogeden blev dybt rystet over, at Københavns Politis Ledelse kunde bære sig saaledes ad overfor ham, og Resultatet blev, at d'Herrer Andersen og Dyrsted fik Valget mellem at blive betragtet som rigtige Flygtninge og sendt til Arbejdslejr - eller omgaaende attage Returbilletten. De valgte det sidste!

Den yderst pinlige Affære blev hurtigt kendt i alle nationale danske Kredse og herrerne paa "Gaarden" fik travlt med at finde paa en Forklaring. Det var imidlertid umuligt! Baae den naziinficerede Politidirektør Stamm og Opdagerchefen, Politinspektør Krenchel blev allarmet, og Hr. Krenchel, der vistnok er en saare velmenende Mand med baae Frihed og Demokrati paa Programmet, men til Gengæld en fulkommen Nathue i sit Forhold til sin Undergivne, den magtsyge Hr. Glud, lod afholde en Parole for samtlige Kriminalbetjente i København. Da der ikke fandtes en eneste Kriminalbetjent, der ikke var kendt med d'Herrer Hugo Andersens og Dyrsteds unationale Indstilling, var man ganske naturlig meget spændt paa at faa at vide under Parolen, hvor d'Herrer Glud og Odmær netop havde valgt disse to balndt flere hundrede. - Svaret udeblev!!!

Hr. Odmær behøver saamand heller ikke at give noget Svar. Naar denne "danske" Politimand betegner de illegale Aviser som "disse beskudte" Blade, saa røber dermed en Indstilling til den danske Frihedsfront, der giver Forklaring paa hele Affæren, og som til evige Tider stempler denne Mand som en Skamplet for et dansk Polit.

Det er harde Ord, men ikke for haarde, naar man tænker paa Situationen i Dagens Danmark!!

I Anledning af Sabotagen i "Metropolteatret" skal vi oplyse, at det neppe er en Patriot, der har forarsaget Branden. Snarere er det en Schalburg-Bandit, der har vilde hævne sig paa Direktør Jørgen S. Jørgensen, der noget ofte har været nævnt ud i de nazistiske Blade for sin Danskhed, og som netop skulde til at vise USA-Film.

ATEP har unge Danske Mænd med Livet bødlet

NYT FRA FRIHEDSFRONTEN

hjelper Herluf Christian Nielsen; Ka-

for deres Indsats i Danmarks Frihedskamp. & af de i Aarhus afsagte Dødsdomme er blevet eksekveret. Som Mandfolk gik de i Døden. Ved Afskeden med deres Familie talte de opmuntrende Ord, og de nægtede alle at modtage Besøg af den tyske Feltpræst. Deres Død er ikke forgæves! Det betyder: skarpt Modstand, nye Mænd og Kvinder aktive i Frihedskampen.

xxx

I RANHØJ Silagedes paa halv Stang - fra saavel offentlige som private Bygninger - til Arc for de døde Frihedskæmpere. Alle Byens Forlystelser standsede og Restaurationerne lukkede. Dr. Best har været meget fortorvet over denne "Demonstration" - og har forbudt enhver Flagning ved saadanne Lejligheder.

xxx

FORSTANDEREN fra Teknisk Skole i Randers, Ingeniør Johannesen, havde en Søn blandt de dødsdømte, som var været paa "Scandia" i Randers. Efter et Besøg hos Spionen skrev han et Brev til Overingeniøren, Worsøe, med en Hilsen fra Spionen til sine Kammerater og Opfordring om at lade denne gaa videre. Overingeniøren viste den for sine tyske Tendenser berøgtede Direktør Worum med Anmodning om Tilladelse til at læse den op. Direktøren rev den imidlertid it, og Arbejderne fik ikke deres dødsdømte Kammerats sidste Hilsen. Stumperne af Forstanders Brev blev imidlertid fisket op af Direktørens Papirkurv og Brevet rekonstrueret. Det befinder sig idag i "De frie Danske"s Besiddelse og vi skal ved given Lejlighed paany præsenterer det for Hr. Worum.

xxx

I KOLDING er der ogsaa blevet afsagt en Række Dødsdomme, der dog ikke endnu er blevet eksekveret. Dømt til Døden er Arbejdsmandene Werner Emil Petersen, Kaj Lykke Kayser, Karl Chr. Andersen og Medhjælper Harald Jens Møller Hansen. I Aarhus er der blevet afsagt følgende Døme - alle livsvarigt Tugthus - Typograflerling Forde Klitgaard, 16 Aar, Carl Chr. Nielsen 19 Aar, Svend Aage Thomsen, 19 Aar, Gymnasieelev Per Møsegaard Nielsen og Kommis Egon Sørensen, 19 Aar. I København er de 2 K.U. ere Erik Line og Takant Christoffersen idømt 6 Måns. Straffearbejde i Hørsørd Lejren.

xxx

VED Razziaen den 6. December paa Niels Bohrs Institut blev to Mennesker, der bor paa Institutet, arresteret, det var Instrumentmager Olsen og Dr. phil. J.K. Døggild. Senere paa Dagen var der Husundersøgelser baade i Niels Bohrs Aresbølg paa Carlsberg og i Harald Bohrs Villa i Charlottenlund.

xxx

GESTAPO foretog i Begyndelsen af Maanedens en Razzia mod "Jydske Tidende" i Kolding. Anholdt blev Redaktør Andreas Sørensen, Redaktionssekretær Bergholt Holmsgaard, Maskinsætter Valdemar Nielsen, Maskinsætter Carl Ejner Mortensen, Trykker Johannes Ibsen og Holger Dahl. Samme Nat arresteredes en lang Række Koldingborgere, heriblandt Bogtrykker Oscar Lumbye, Manufakturhandler Saarballe, Skatteraadsformand Niels Peter Andersen, Skrædder Marinus Feldsted, der er Formand for Skræddernes Fagforening, Montør Holger Ovesen m.fl. En afskediget Handelsmed-

hjælper Herluf Christian Nielsen; Ka-trinegade 29, Kolding; var Tyskerne blev hjælpeløse med Arrestationerne og var overordentlig ivrig i Tjenesten.

xxx

I AALBORG glæder man sig over den Skabne som overgik Stikkeren, Fabrikant Børge Jepsen. Den nye Opfindelse med Bomben ved Selvstarteren vil sikkert gaa sin Sejrs-gang over hele Landet.

xxx

EN af Fredericias kendte Borgere, Overlærer Kløberg ved den kgl. Døvstummeskole, blev forleden arresteret af Tyskerne, fordi han i den lokale Presse havde skrevet om et Naturfenomen - de syngende Grøshopper. Disse Dyr skal være fundet i Grejsdalen, men Overlæreren oplyste videre, at Grøshopperne ogsaa var levet hørt i Fredericia, og at deres Sang - avnlig i Morgen-timerne virkede generende.

xxx

FOR nogen Tid siden skød to ukendte Mænd en Fabriksvagt, fhv. Styrmand Chr. Jørgensen, Griffenfeldtsgade 10. Jørgensen havde nogen Tid i Forvejen gjort sig bemærket ved at skyde paa en Sabotør, der forsøgte at trænge ind paa Maskinfabrikken, Ryesgade 3.

xxx

STIKKEREN Pelving, der tidligere har gjort Tjeneste i det danske Politie, men som nu arbejder for Gestapo, skød forleden en Sabotør, der cyklede i Ryesgade. Det lykkedes Sabotøren at saare en af Tyskerne, der var i Selskab med Pelving, for han brugte den sidste Kugle til at drøbe sig selv.

xxx

DER gaar stadig for mange Lenestod Danske til de tyske Film, og "De frie Danske" fortsætter derfor med at optage Billeder af de saakaldte Danske, der ved Billethkontorerne giver deres Bidrag til Dr. Gøbbels-Propagandagift. Fotografierne tages med de nye, moderne Micro-Apparater, og Billederne offentliggøres i et Udvalg efter Krigen. Publikum bør vide, at Biograferne er tvunget til at forevise de tyske Film, men Publikum er ikke tvunget til at se dem. Husk det. Forleden var der lagt Stink-Bomber i Palladium, hvor der for Tiden vises en tysk Film.

xxx

PAS paa Stikkerne lurer overalt. Hvis Gestapo ikke havde de danske Stikkere - kunde de ikke udrette det mindste! Stikkerne findes overalt: i Toget, paa Sporvognen, hos Barberen - husk: han faar Penge for at angive sine Landsmend og endnu frives han (eller hun)! i Ly af de tyske Bajonetter, men Havnens Dag mod disse Skadedyr er nær - !

xxx

TO unge Mennesker ved Navn Buhme og Bjørn Skild Nielsen har oplyst, at de tilhører Organisationen "De frie Danske". Det passer imidlertid ikke. Vi kender ikke d'Her-rer.

xxx

IØVRIGT FORTSÆTTES SABOTAGEN PAA FULD KRAFT!

London-Brev fra en, der gerne vilde være hjemme

"Vi beundrer jer! Vi ved alle, at Sabotagen er en Kampform, der altid har været danskerne fremmed, men da den blev jer paatvunget, har I udviklet den til Fuldkommenhed".

London, December 1945.

Det første Dusin Månedes eller to under den tyske Besættelse, spurgte vi, der var kommet til England for at tage Del i Kampen herfra, hvorfor saa få danske Frivillige fulgte efter. Vi saa Nordvend i Hundredvis Måned efter Måned stævne fra de norske Fjorle vestover, vi havde svært ved at forklare, at det skulde være saa meget vanskeligt at starte fra Vestjylland. Og det var ikke rimeligt at tro, at Hjemmefronten lagde Beslag paa alle, der vilde være aktive. Saa stærkt buldrede det ikke-hjemme om Natten den Gang.

I Dag spørger vi ikke nær! Stadig skal enhver, der selv skaffer sig Vej til England blive hilst velkommen af os Danske, og der skal hurtigst findes nærliggende i Englands væbnede Stykker eller Fjenden danske Handelsflaade. Men i det er det Omgaverne hjemme, der er vigtigst. De, der ikke netop bliver tvunget til at forlade Landet - og det kan blive nok endda, naar Hitlers voksende Galskab søger nye Ojre skal ikke skiftet Front. Mange af os hængvære, som i sin Tid fandt det vigtigst at komme til England, ønsker i dag at se, at Tyskerne havde Ref. nær de aktivt, stærke komité dalede ned over Danmark, sendt gennem Lufton fra England. Men saa let naar det, desværre ikke at komme hjem! Vi maa blive herovre og hjælpe med paa Afstand at følge jeres Kamp.

Og vi beundrer jer! Vi ved alle, at Sabotagen er en Kampform, der altid har været danskerne fremmed. Og da den blev jer paatvunget, har I udviklet den til Fuldkommenhed. Der er Kristthed, Mod og stadig Udholdenhed i jeres Sabotage. Vi ser endda, blide skrive at den romantiske Land fremder røde rimpernel hos jer parres med videnskabelig Grundighed. Og I har gjort Sabotagen human! Hvor saa man en heftig Partisanekrig blive ført saa ublodigt? I hvilket Land er igrubdsvis saa mange Værdier, saa mange Produktionsmuligheder blevet delagt for Fjenden med saa ringe Tab for Landets egen Befolkning? Hver Bombe der i en som Nattens Stillehed lægger en Fabrik i Ruiner, har skaaet de Arbejdere som vilde være tvunget under et Dagangreb fra Luften. Og Krigsfabrikkerne maa bringes til Standsning, de nuværende som de potentielle. De danske Aktiviteter har sparet R.A.F.'s haardt ansættede Piloter for at tage Danmarks Fabrikker, Havne og Jernbaner med i deres Turnus. Dider Jamar har et Storangreb været uundværlig. "Vi behøver ikke at komme der, Danskerne gør selv arbejdet", siger de og koncentrerer deres Angreb mod Tyskland og besatte Lande, hvor Sabotagen ikke er stor.

Jo, I holder Mitler i Hænde. Det "musterbeskyttede Danmark" er fra at være et Kur- og Hvilested blevet et temmeligt hedt Helvede for hans Tropper efter den 29. August.

Bedst af alt at høre, naaske, det selv siges lejede Agenter i deres Radioforedrag, maa indrømme, at Majoriteten af alle Danske syntetiserer med Sabotagen og forstaar, den er nødvendig. Ingen angrer, at Kampen blev taget op. Aanden blandt de danske Spfolk herovre og blandt Frivillige i Her, Flaade og Luftstyrker har da heller aldrig været bedre end efter den 29. August. De har alle Sløtninge hjemme, som kan komme til at lide under Folgerne af Opgøret, men læser man f. Eks. de danske Sømands eget Blad "KURER", vil man se, at ingen mere brændene end Sømandene har krævet Sabotage, Strike, Brud. Lad saa en Hr. Krenchel prøve at forklare en Sømand, der i halvfjerde Aar har trodsset Hitlers Uhaerde, at han ikke fra sin "Sikkerhed i England" har ret til bage, at kræver sig af dem, der sidder derhjemme.

Vi danske Herovre har længe været bange for at haabe paa en for hurtig krigsafslutning, nu, da vi ikke mere behøver at frygte, at ikke ogsaa Danmark, for gjort sin Indsats, for va ligesom bedre, tage Del i den almindelige Optimisme. Slet saa saadanne er vi dog ikke som den, der hjemme forklarer, at Tyskland er som en drukket Mand, der kun behøver et af Fær at falde omkuld - og at det kan ske om et par Uger!

Men Måneders begynder nu at kunne tales, mener vi. Og vor Tillid stiger yderligere, naar vi herefter herovre fra ser den tyske Propaganda gaa til Fantasier, som enhver Engländer kan afklode. Noget smaa tyske Flyverpatruljer sniger sig ved Nattetid nu og da ind til London, hvor de lige naar at kaste nogle få smaa Bomber, for de skyndsomt vender om igen - som en "skoldet Kat", siger Londonerne. Naar det i Goebels Mund bliver til veltilføjede Straffangre, saa råber det Svagheden i Tysklands Stilling i Dag verfor en Londoner, som saa sandelig nok har kendt Luftwaffes frygtelige Magt. Og naar det nu er en Kendsgerning, at der i flere Månedes er sanket flere Ubaade end Handelskibe, saa virker det direkte opmuntrende at høre tysk Radio stadig tale for Emnet om Englands Udsultning. Enhver Engländer ved jo, at de udmærket fyldestgørende Rationer har holdt sig praktisk talt paa samme Niveau som da de blev indført, og at Brød, Kartofler og Grøntsager i Krigens første Aar stadig er urationerede, billige og til Stede i rigelig Mængde. Bliver Tyskerne mon Ofre for

(fortsætter to Side)

LONDON-BREVET (fortsat fra Side 9)

deres eget Bædrag?

Tilliden til Sejren har vi stadig haft, nu har vi ogsaa Troen paa en forholdsvis hurtig Sejr - og samtidig vokser Tilliden til Tiden efter Krigen, saa mange Nationer kan ikke, synes vi, igennem 4-5 Aar have levet sammen som Brødre i Vaaben uden at de maa føre i alt Fald noget af den store Ide om Sammenhold og Fælleshjælp hjem til Fredens Genopbygning i de befriede Lande, Gaderne i London, den frie Verdens Hovedstad, er for os, der bor her i disse Aar, med deres myldrende Liv af alle de allierede Nations Soldater, blevet Sindbilledet paa, at frihedselkende Folk, hvor forskellige de end er, kan leve Side om Side, ogsaa i Fredens Dage. Et Dusin Regeringer eller saa har styret deres Lands Skæbner og lagt Grundsten til den generhvervede Frihed fra Themsens Breder. Den sunde stærke Ide i The British Commonwealth har de dagligt maattet sande. Fredstidens internationale hastige Konferencer har været afløst af det daglige Samarbejde gennem fem lange, ofte onde Aar. Skærmydsler har der været, og ny Strid vil komme, men de unge Sønner fra 33 Nationer vil ikke i det Øjeblik de lægger Uniformen kunne glemme den Lære, som fem Aars Enighed gav dem.

Lægge Uniformen af? Ja, Tankerne kredser om det Øjeblik, det skal ske. Vi ser det dagligt i Aviserne. Der lokkes ikke denne Gang, som i 1918 med Løfter om et Land "værdigt for Helte at leve i". Retorikken er ikke mere i Kurs. Heltene vil have Kædsgjerninger. Mad, et Hjem og et Job, det er Kædsgjerninger, og det er det, de kræver, naar Krigen er forbi. Og det var da ogsaa det, Winston Churchill lovede dem i sin Tale ved Lord Mayors Banket den 9. November. Blev Løftet ikke opfyldt, havde Krigen været forgæves, sagde han. Derfor maa "alle Planer forberedes nu, og de maa træde i Kraft i samme Øjeblik, Freden er vundet - nøjagtigt lige saa punktligt som en almindelig Mobilisering finder Sted, naar en Krig proklameres".

Freden skal ikke overrumple Verden, som den gjorde i 1918. Og vi, der sidder her i London, ved, at de danske Aktivister heller ikke vil lade sig overrumple.

En, der gerne vilde være hjemme.

"Politiken" til tysk Militærparade -!

Ene af samtlige københavnske Morgenblade og uden Krav fra tysk Side - bragte Dagbladet "Politiken" Lørdag den 11. December et fyldigt Referat af Krigsforbryderne Rommel og von Hannekens Møde ved Garderhusarkasernen Dagen i Forvejen. Vi kan forsikre "Politiken", at intet interesserer danske Avislæsere mindre idag, end at høre om Tyskernes Misbrug af den danske Hærs Arsenalar, og "Politiken"s Referat, der var sat op i stort teknisk Udstyr øverst paa Forsiden, har vakt saa meget desto mere Harm, som dette Blad tidligere ikke har været særlig ivrig efter at omtale de danske Soldaters Parader!!

ND "DE FRIE DANSKE" VIDERE MED POSTEN -!

KORT FORTALT -

Tyskerne har arresteret Skipper Carl Digst og hans Besætning fra Kutteren "Orion" af Skagen. De havde reddet en engelsk Flyver og sat ham ombord i en engelsk Forpostbaad. Dr. Best har følt sig generet af de store Nyhedsplakater bl.a. paa B.T. Centralens Hjørne i København og har ganske simpelt forbudt dem. Den tyske Telefoncensur i København er blevet skarpet. Der er nu dobbelt saa mange Lyttere som før. Den, 1. December blev Orlogsvariftet overtaget af det tyske Firma "Howaldtswerke" A/G Hamburg. De af Orlogsvariftets hidtidige Ledelse indgaaende Forpligtelser vil ikke blive overført til det tyske Firma. Variftets Arbejdsledere har enstemmigt vedtaget ikke at ville fortsætte under de nye Forhold, og det kniber heldigvis for Tyskerne at faa Arbejdskraft. Den 3. December var der Brand i en Villa i Lyngby tilhørende "Førrederlandet"s Redaktør, Helge Bangsted. Læge Ejnar Dahl, Tønder er anholdt sigtet for illegal Virksomhed. I Ringkøbing Politikreds er der blevet indført Spiritusforbud fra Kl. 16 til 8 paa Grund af den store Indkvartering af danske Arbejdere. Der graves for Øjeblikket Løbegrave omkring Brøhovederne ved Lillebæltsbroen. I Esbjerg har Tyskerne anholdt Fuldmægtig Glamsbjerg Madsen paa Markedskontoret og en Tjener Johansen, kaldet den flyvende Tjener, fordi han har lært at flyve af Løjtnant Perch, der som bekendt fornylig tog Billetten til England. Den for Sabotage hos Julius Taidrup dødsdømte Sabotør Harry Jacobsen, har faaet sin Dom ændret til livsvarigt Tugthus. Han blev i sin Tid anholdt af det danske Polit. En Opgørelse over Sprængningerne paa Jernbanelinjerne i Sønderjylland Natten mellem den 27 og 28 November, viser, at der skete 10 Sprængninger i Graasten Politikreds, 27 i Tynder Politikreds, deraf 20 Sporskitssprængninger. De følgende Natter fandt der nye Sprængninger Sted og Trafikken paa Tønder var afbrudt. Ved tysk Foranstaltning er Propellerne paa alle private Flyvemaskiner herhjemme blevet fjernet. Lederen af Schalburgkorpsets Asserbolejr viser sig at være en efterlyst Person, der er bortgaaet fra Sundhølm. Dansk Polit har igvrigt modtaget Anmeldelser om Tyveri fra flere Villae i Lejrens Nærhed. I tysk Arrest i Kolding sidder nu ca. 65 Personer sigtet for illegal Virksomhed, og i Randers er foretaget nye Anholdelser. Det samme er Tilfaldet i Haderslev, Aarhus og Odense. Man ved nu, at de 31 Danske, som i Slutningen af November deporteredes til Tyskland for illegal Virksomhed, er ført til en By i Oranienburg. Tyskerne har i den senere Tid bl.a. beslaglagt Katedralskolen i Haderslev, Hotel "Folkinghus" i Graasten, Fri-murerlogen i Aabenraa, det dansk-amerikanske Udvandrerarkiv ved Aalborg.

MIT OPHOLD I HORSERØD.

Af

Professor i Historie ved Københavns
Universitet, Albert Olsen

Under vort Ophold paa Alsgades Skole levede vi i fuldstændig Uvidenhed om, hvad den tyske Værnemagt vilde stille op med os. Skulde vi "geistige Urheber" ekspederes over i en anden Verden, sendes sydpaa eller returneres oven paa Forskrækkelsen? At vi ikke skulde blive paa Skolen var indlysende. Næsten alle tog Situationen med dansk Rd og Uimponerthed, hverken de tyske Bajonetter paa Alsgades Skole eller Pigtraadon i Horserød bragte os i Affekt. Tyskerne fik ikke den Fornøjelse at se Skræk og Rædsel brede sig blandt "die besten Kopfe Danemarks", som de med en vis Respekt kaldte os.

Den 3. September blev vi i Militærbiler transporteret til Horserød. Saa vidste vi, at en Del af os maatte være forberedt paa et længere Ophold. Alligevel følte det som en Lettelse at komme bort fra Skolens kvalmende Gymnastiksal med eet W.C. og een Vaskekumme til 70 Mand! Barakkerne i Lejren er ikke ideelle, men selv trods Manglerne var det et stort Fremskridt at faa Lov til at sove i et Tomandsværelse med Seng i Stedet for sammen med 70 andre paa Galvet i en Sovesal, hvor Lyde i Dur og Mol, afbrudt af mere eksplosive Detoationer, gjorde Søvnen urelig.

Lejren organiserede vi selv, vi er i Virkeligheden langt dygtigere Organisatorer end Tyskerne. Lejrkommandanten Hauptmann Jäger, lod os have frie Hænder, da han saa, det gik godt. Lejren valgte et Præsidium med Professor Niels Nielsen som første "Præsident". Niels Nielsen fik hurtigt et korrekt Forhold etableret til Lejrkommandanten, mere Besvær voldte det at faa pacificeret Lejrens urelige Hoveder, der i Breve hjem skrev alt det der om Tyskerne man kunne tænke. Men i det store og hele var Disciplinbaseret paa et udmærket Kammeratskab -fortrinlig. Vi kunde føre vort eget Liv fra regnet tre Gange daglig, hvor vi maatte marchere, tre og tre op til Spisesalen, der laa 300 Meter fra vore Barakker. Her passede Tyskerne paa, at vi ikke kom i Forbindelse med det danske Køkkenpersonale, men vi firtes til og fra Spiselokalet af vor egen "General", Spødderen Tage Carstensen. Den tørre Mad var isvrigt god, Middagen gennemgaaende slet, navnlig vil jeg mindes den hyppigst forekommende Kanin med absolut Uvilje. Paa den anden Side led vi ikke Nød, gode Venner udenfor overfodrede os med Kager, og Direktør Dessau fremskaffede Oceaner af Lagkage fra en nærliggende Kro. Derimod kunde han ikke skaffe os Øl, kun om Søndagen fik vi hver en Bajer, ellers var Lejren tørlagt. Tobak havde vi i Overflod, talket være Tobaksindustrien, som sendte os store ugentlige Rationer. Besøg fik vi 2 Gange ugentlig, overvaaget af to "danske" Lejrspioner.

I Lejren færdedes Ulv fredeligt ved Siden af Lam, konservative Politikere og K.U. ere, venstreorienterede Intellektuelle, enkelte "Dansk Samling"s Folk, en Haandfuld Embedsmænd, en halv Snes Universitetsprofessorer, lige saa ma 30 Redaktører, samt en Del Arbejdere og nogle "Misforstaaelser" etc. naturligvis med et stærkt jødisk Islet. Forretningsverden var sparsomt repræsenteret, blandt Rigsdagsmændene savnedes

Repræsentanter for Venstre, Socialdemokrater og de Radikale paa en enkelt Undtagelse nær. Pastor Gunnar Engberg og Kjeld Abel drøftede paa Lange Spadsere-ture inden for Hegnet Problemer ud fra tør man nok sige- noget forskellige Synspunkter, og andre fulgte i deres Spor. At man kom håndanden nærmere, vil jeg ikke paastaa, men der skabtes en større Respekt for andres Opfattelse og en Kammeratskabsfølelse, som skulde bidrage til et bedre Sammenhold i den første Tid efter Besættelsens Ophør, naar det danske Samfund skal saneres og genopbygges paa dansk demokratisk Basis.

En Dag i Lejren saa saaledes ud: 8 $\frac{1}{2}$ Morgen mad, derefter Rengøring af Barakkerne. Kl. 10 var der Gudstjeneste og derefter forskellige Studiekredse, mere friluftinteresserede gik Tur (100x50 M) eller spillede Bocca. Efter Middag hviledes der en Time, og derefter fulgte Foredrag eller kunstnerisk Underholdning. Man var jo velforsynet med "Kraftter", som i høj Grad bidrog til at sætte Humøret op: Kjeld Abel, Sam Jesskow, den Gyldenblonde, Per Knutzen, Viggo F. Røbler og Soya. Naar Aftensmaden var indtaget, læstes der - vi fik efterhaanden et ganske godt Bibliotek - eller spillede Kort, de ganske unge og Professor Hvidberg morede sig dejligt med et Hestevæddeløbsspil. Lørdag Aften havde vi Barakfest under hyggelige og fornøjelige Former - desuden hyldede vi Kongen paa hans 7. Aars Fødselsdag og sendte ham en Adresse, som det efter noget Besvær lykkedes af faa ud af Lejren.

Tyskerne forstod ikke vor Maade at tage Situationen paa, hvad skal man stille op med en Flok Menosker, der ikke engang er imponeret af "Die Wehrmacht"? En Del af den var mildest taget noget forargede. At de ikke satte Pris paa, at vi slog et Kort op med Hærens placering efter indsmuglede engelske Radiomeddelelser, er der intet at sige til, - vor Laanebank, der ommitterede Aktier til Kurs 200 uden Ret til Udbytte, kaldet "Horserød Vidusbank" fyldte dem med dyb Indignation og Undren - at man kunde opføre sig saadan i en saa alvorlig Situation! En Tysker forstaaer ikke dansk Mentalitet, men baade Kommandanten og Soldaterne gjorde deres bedste for at gøre Opholdet taaleligt for os. Kun en af de internerede blev mishandlet, og det var af en Gestapomand paa Alsgades Skole. Efter Jødeforfølgelserne afbrød vi al "Ven-skabelig" Forbindelse med Politisoldaterne og lod dem forstaa, at de og hele det tyske Folk havde Medansvar for alle de Gemenheder, der blev begaaet, selv om mange af dem personlig misbilligede dem.
(fortsættelse sidste Side)

MIT OPHOLD I HORSERØD (fortsat fra Side 11)

Vi fortsatte imidlertid vort daglige Liv, som om intet var sket. Sam Besekow læste den 3. Oktober Digte af Johannes V. Jensen, og Professor Warburg, Lejrens afholdte Læge, holdt en interessant medicinsk Forelæsning. Jøderne i Horserød Lejren var vi alle stolte af paa deres Ulykkesdag!

Men allerede inden denne makabre Stemning efter Jødeforfølgelserne bredte sig, havde Tyskerne lært dansk Sejghed og Modstandsvilje at kende. De kunde ikke være uvidende om, at vi var glade over, Regering og Rigsdag havde slaaet fra, og ikke ønskede, at man af Hensyn til os skulde lave et uverdigt Kompromis. Da de begyndte Frigivelserne, forelagde de en Erklæring til Underskrift, hvorved man forpligtede sig til ikke at modarbejde "det stortyske Riges" Interesser i Ord og Gerning. Enkelte underskrev ud fra den Beragtning, at en aftvungen Erklæring ingen Gyldighed havde; men Flertallet sagde Nej. Resultatet blev, at Tyskerne til Slut lod sig nøje med vor Underskrift paa, at vi var gjort bekendt med, at Modarbejdet af det stortyske Riges Interesser i Ord og Gerning vilde føre til omgaaende Internering. Afhøringerne af de ca. 80 Mand paa en Dag virkede nærmest paradisk, man havde paa Fornemmelsen, at nu skulde Lejren opløses. Hvorfor? Departementcheferne, Industriraadet, de samvirkende Fagforbund og mange andre havde gjort Tyskerne opmærksom paa, at der ikke kunde skaffes Ro og Orden i Landet, saa længe vi sad inde. Nu gjorde Tyskerne alt saa Forspøget, og lukkede de 60 af "Urheberne" ud. Tiltage blev en lille Flok paa nogle og tyve, navnlig Jøder, Professor Hal Kock, der kun vilde tale Dansk, og enkelte andre, Tyskerne mente at kunne faa Ram paa, samt et Par Stikere, Lejren havde været belejret med.

Man kan ikke sige Tyskerne naaede deres Maal. Der blev ikke "Ro og Orden" i Landet og der bliver det ikke, før Okkupanterne er drevet ud. De vil i Danmark, som i de øvrige okkuperede Lande, gøre den Erfaring, at hvor mange de end sætter bag Tremmer og Pigtraad, slæber til Tyskland eller eventuelt slaar ihjel, saa batter det ikke. "Urheberne" er nemlig Tyskerne selv, og Modstanderne ikke en lille udvalgt Flok, men hele det danske Folk.

Albert Olsen.

DEN BLAA BOG

EN KØN FAMILIE; Kaptajn Erik Garde, Strandboulevarden 40, Trias 194, blev som Kaptajnløjtnant smidt ud af Flaaden. Handler nu med Varnemagten og er fuldstændig nazitossed. Hans Datter Else Garde plejer Omgang med tyske Officerer, men har til sidst haft det Held at blive gift med en "Dansker", Medlem af Frikorpset, S.S.-Sturmbannführer Per Sørensen, og er flyttet til Strandboulevarden 10.

PAS paa Greve Knud Bille Christian Eiler Brockenhuus. Schack, født 3/3 1896, boende Maglevænget 13, Tlf. Hellerup 5588. Indtraaede som aktivt Medlem i det danske Naziparti i 1933 og naaede at blive Bannerfører i samme Parti. Udstødt af Foreningen af Rytterofficerer udenfor aktiv Tjeneste. Var 9. April 40 Ritmester ved Garderhusarierne, hvor han udtrykte Ønsker overfor Mandskab og Officerer, at ville melde sig til den tyske Øverstbefalende paa Varløse Flyveplads med hele Eskadronen. Biddet foreløbig lunt i Forsikringsselskabet "Danmark", men han bliver husket!!

PAS paa Kaptajnløjtnant ved 1. Regiment S. S.L.P. Birkedal Hansen. Han er Medlem af Schalburg-Korpset og det samme er fhv. Sergent Leo Madsen og frv. Sergent Tage Brevig. En af de allerverste Stikkere er tidl. Premierløjtnant T.I.P.O. Madsen, Holsteinsborgvej 3, Vanløse.

VI advarer imod: Officiant ved 1. Regiment E. C. Lohmann, Fredericiagade 66, der daglig har Besøg af tyske Officerer i sit Hjem og det samme har Kaptajn P.B. Erichsen, Carl Plougsvej 8, F. Pas ogsaa paa: Kapt. af Reserven J.P. Bang Jørgensen, Gersonsvej 27, Hellerup og Stabsofficiant J. L. Jørgensen, Ryparken 7.

KØBMAND Georg Larsen, Rønne, ivrig Nazist har nu maattet sælge sin Forretning. Er blevet tysk Vagtmand.

Cand. pharm. Rasmussen, meget ivrig Nazist, ansat paa Rønne Apotek. Flytter snart til Tønder. Læge Kurt Hansen, Jersdal ved Haderslev, er fra Studietiden og sin korte Kandestid kendt som vaskede Tilhænger af Nazismen. Nu kolde Fødder, men tro ham ikke

Dr. Best har meddelt, at

DE SIDSTE NYHEDER.

nedennævnte opklodsede Lastvogne: Svendborg 8 - Faaborg 1 - Odense 4 - Assens 2 - Fredericia 6 - Kolding 7 - Horsens 1 - Silkeborg 1 - Randers 2 - Aarhus 14 - Grenaa 2 - Aalborg 7 - Frederikshavn 1 - Thisted 2 - Hurup 1 - Skive 1 - Esbjerg 10 - Aabenraa 4 - Sønderborg 3, er blevet beslaglagt af Tyskerne til Brug for Organisation Todt. Der gætes om, at Tyskerne om kort Tid ogsaa vil have fat i nogle Personvogne.

xxx

Et ualmindeligt bestialske Overfald paa en ung dansk Kvinde har den 15. December fundet Sted i Tokkeboe Herred og Gerningsmanden er en tysk Soldat. Det er Tømrersvend Søren Hjalmar Petersen, Kattehale pr. Birkerød, der har anmeldt, at hans Kæreste, en Frk. N med Pistol var blevet truet til at følge med en tysk Soldat til Tokkeboe. Her forgruede Soldaten

to Gange Vold-

tægt imod hende, idet han hele Tiden pressede Pistolen ind imod hendes Tinding, saa hun ikke turde gøre Modstand. Til sidst fik hun dog revet Vaabnet fra Bænditten, men herover blev hun saa rasende, at hun begyndte at kværke hende, men hun fik sig revet løs og raabte, at hun nok skulde finde Pistolen igen. Han løsnede sit Greb, hvorefter hun fandt Pistolen og gav ham den igen. Ude paa Vejen fik hun Lejlighed til at komme væk fra Soldaten og fik raabt om Hjælp. Den tyske Bændit blev anholdt Dagen efter og tilstod Ugerningen. --- Nu faar han nok Egelpvet!!

xxx

Stikkeren, Fru Hedvig Peibo, Paksegade 3, er blevet saaret af et Revolverskud. Man maa haabe paa bedre Tøvsikkerhed næste Gang. Kvinden har meget paa Sværdtænder.